

РЕПУБЛИКА СРБИЈА

УПРАВНИ СУД

16 У. 10796/17

Дана 03.02.2021. године

Б Е О Г Р А Д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Богдановић, председника већа, Миње Бикички и Јелене Тишма Јовановић, чланова већа, са судским саветником Јеленом Поповић, записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца Предузећа за услуге и трговину А.А., чији је пуномоћник Светислав Јовановић, адвокат из Београда, Јурија Гагарина 37/15, против тужене Републичке комисије за заштиту права у поступцима јавних набавки, ради поништаја закључка број: 4-00-662/2017 од 13.06.2017. године, у предмету јавне набавке, у нејавној седници већа, одржаној дана 03.02.2021. године, донео је

П Р Е С У Д У

I Тужба СЕ ОДБИЈА.

II ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним закључком одбачен је захтев за заштиту права тужиоца поднет у отвореном поступку јавне набавке услуга - изнајмљивање физичког обезбеђење пијаца, ЈН бр. ОП-4/17, за који је позив за подношење понуда објављен на Порталу јавних набавки дана 04.05.2017. године, наручиоца Б.Б.

Тужбом, поднетом Управном суду дана 13.07.2017. године, тужилац оспорава законитост закључка туженог органа из разлога прописаних одредбама члана 24. став 1. тач. 1) и 4) Закона о управним споровима, наводећи да је дана 05.05.2017. године у 12,40 часова, на мејл адресу наручиоца из конкурсне документације, преко пуномоћника, наручиоцу упутио захтев за додатним појашњењима, уз који је приложио допис и пуномоћје адвоката, да је захтев за заштиту права поднео 09.05.2017. године у 12,00 часова путем препоручене поште, али да је исти оспореним закључком одбачен уз образложење да је поднет без претходног указивања наручиоцу на евентуалне недостатке и неправилности, а која радња је, сагласно члану 149. став 3. Закона о јавним набавкама, морала претходити подношењу захтева за заштиту права. Додаје и да је набавка обављена са изузетно кратким роком за припрему понуда од само 15 дана, иако је изузетно сложена и обимна. Сматра да у побијаном акту није правилно примењена одредба члана 63. Закона о јавним набавкама због необјављивања захтева за

додатним појашњењима на Порталу јавних набавки и интернет станици, затим одредба члана 153. став 1. тачка 2. закона због недостављања туженом комплетне документације из поступка јавне набавке за одлучивање по захтеву, као и одредбе члана 154. став 3. истог закона, јер није јасно зашто тужени није поступио на начин прописан том одредбом. Са ових и других разлога изнетих у тужби предлаже да суд тужбу усвоји, поништи оспорени закључак и обавезе тужену да му надокнади трошкове спора у износу од 36.000,00 динара.

У детаљном одговору на тужбу тужена је истакла да је оспорени закључак законит и донет применом одредаба Закона о јавним набавкама, на основу потпуно и правилно утврђеног чињеничног стања, те је предложила да се тужба одбије као неоснована, с тим да, уколико су испуњени услови, суд одлучи у спору пуне јурисдикције.

Решавајући овај спор у смислу члана 33. став 2. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС”, број 111/09), без одржавања усмене расправе, налазећи да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, и испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са одредбом члана 41. став 1. истог закона, Управни суд је, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари нашао да тужба није основана.

Према стању у списима и разлозима образложења оспореног закључка, тужени орган је донео одлуку као у диспозитиву након што је, утврђујући процесне претпоставке за поступање по поднетом захтеву за заштиту права, прегледом достављене документације о предметном поступку јавне набавке, утврдио да је подносилац захтева, овде тужилац, захтев за заштиту права, који је код наручиоца примљен дана 10.05.2017. године и заведен под бројем 3701, поднео у фази пре истека рока за подношење понуда и истим оспорио садржину предметне конкурсне документације тако што је у претежном делу захтева постављао питања везано за основаност и логичку везу прописаних захтева, техничких спецификација и додатних услова са предметом јавне набавке, а пре подношења захтева није, у складу са чланом 63. став 2. Закона о јавним набавкама, од наручиоца тражио додатне информације и појашњења у вези са припремањем понуде, нити му је указао на евентуално уочене недостатке и неправилности у конкурсној документацији. Указујући на то да су одредбом члана 149. став 3. Закона о јавним набавкама прописани начини и рокови за подношење захтева за заштиту права – да је предуслов за подношење захтева за заштиту права, у фази пре истека рока за подношење понуда, претходно указивање наручиоцу од стране подносиоца захтева на евентуалне недостатке и неправилности, тужени је закључио да, у конкретном случају, нису испуњени законски предуслови за поступање по поднетом захтеву за заштиту права, са разлога што подносилац захтева, пре подношења захтева за заштиту права није указао наручиоцу на недостатке и неправилности у конкурсној документацији, нити је наручиоцу поставио питања која је истакао у захтеву за заштиту права. Са изнетих разлога, тужени орган је донео оспорени закључак применом одредбе члана 157. став 5. тачка 1. Закона о јавним набавкама.

Законом о јавним набавкама (“Службени гласник РС”, бр. 124/12...68/15)

било је прописано: да ако је документ из поступка јавне набавке достављен од стране наручиоца или понуђача путем електронске поште или факсом, страна која је извршила достављање дужна је да од друге стране захтева да на исти начин потврди пријем тог документа, што је друга страна дужна и да учини када је то неопходно као доказ да је извршено достављање (члан 20. став 6.); да заинтересовано лице може, у писаном облику тражити од наручиоца додатне информације или појашњења у вези са припремањем понуде, при чему може да укаже наручиоцу и на евентуално уочене недостатке и неправилности у конкурсној документацији, најкасније 5 дана пре истека рока за подношење понуде и да се комуникација у вези са додатним информацијама, појашњењима и одговорима врши на начин одређен чланом 20. овог закона (члан 63. ст. 2. и 4.); да ће се захтев за заштиту права којим се оспорава врста поступка, садржина позива за подношење понуде или конкурсне документације сматрати благовременим ако је примљен од стране наручиоца најкасније 7 дана пре истека рока за подношење понуда, а у поступку јавне набавке мале вредности у квалификационом поступку ако је примљен од стране наручиоца 3 дана пре истека рока за подношење понуда, без обзира на начин достављања и уколико је подносилац захтева у складу са чланом 63. став 2. овог закона указао наручиоцу на евентуалне недостатке и неправилности, а наручилац исте није отклонио (члан 149. став 3.); да захтев за заштиту права садржи повреде прописа којима се уређује поступак јавне набавке и чињенице и доказе којима се повреде доказују (члан 151. став 1. тач. 4) и 5)); да Републичка комисија закључком одбацује захтев за заштиту права односно писано изјашњење о наставку поступка пред Републичком комисијом (члан 157. став 5. тачка 1)).

Код изнетог стања ствари, правилно је по оцени Управног суда тужени орган оспореним закључком одбацио захтев за заштиту права тужиоца, будући да је тужилац пропустио да пре поднетог захтева, у складу са чланом 63. став 2. Закона о јавним набавкама од наручиоца тражи додатне информације или појашњења у вези са припремањем понуде, односно да му укаже на евентуално уочене неправилности и недостатке у конкурсној документацији.

Наиме, по налажењу суда, наводима тужбе којима се указује на то да је тужилац 05.05.2017. године у 12,40 часова наручиоцу послао захтев за додатним појашњењима на мејл адресу, не доводи у сумњу правилност оспореног закључка, с обзиром да у списима нема потврде о пријему тог документа од стране наручиоца, а доказ о истом не доставља ни тужилац уз тужбу. У вези са изнетим, Управни суд указује да датум потврде пријема документа електронским путем не представља само доказ о томе да је путем оваквог вида комуникације извршено достављање документа странци, већ и доказ пријема документа послатог на наведени начин, а све у смислу одредбе члана 20. став 6. Закона о јавним набавкама.

Управни суд је, налазећи да оспореним закључком није повређен закон на штету тужиоца, на основу члана 40. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу I диспозитива пресуде.

Предлог туженог органа да суд одлучи у пуној јурисдикцији није основан, са разлога што је оспорени закључак правилан и на закону заснован, па нису испуњени услови за његов поништај, па самим тим ни за могућност примене одредбе члана 43. став 1. Закона о управним споровима, јер је претпоставка за решавање у

управном спору пуне јурисдикције претходна оцена суда да управни акт треба поништити, што овде није случај.

Одлуку као у ставу II диспозитива пресуде, суд је донео применом одредбе чл. 66. и 67. Закона о управним споровима, с обзиром на успех тужиоца у овој правној ствари, сходном применом одредбе члана 151. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11...18/20), а која се одредба у управном спору примењује на основу одредбе члана 74. Закона о управним споровима.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 03.02.2021. године, 16 У 10796/17

Записничар
Јелена Поповић,с.р.

Председник већа-судија
Гордана Богдановић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ЉЛ